

Juridiska fakultetskansliet

Finansdepartementet

Remissvar avseende Promemorian skattskyldighet för samriskföretag och dess dotterföretag

Inledning

I promemorian lämnas förslag på att så kallade samriskföretag ska vara skattskyldiga för svensk nationell tilläggsskatt för hela det tilläggsskattebelopp som beräknats och fördelats på företaget, om det hör hemma i Sverige och tillhör en koncern som bestämmelser om tilläggsskatt ska tillämpas på. Detsamma ska gälla för ett dotterföretag till ett samriskföretag.

Ett samriskföretag är ett självständigt företag som samägs och kontrolleras av två eller flera fristående parter för att genomföra ett specifikt projekt eller driva en gemensamt överenskommen verksamhet.

Tilläggsskatt är en skatt som tas ut av stora nationella och multinationella koncerner för att säkerställa att deras globala effektiva skatteuttag uppgår till minst 15 procent. Lagen trädde i kraft i Sverige den 1 januari 2024 och baseras ytterst på OECD:s globala minimiskatteregler, den så kallade pelare II. Reglerna bygger på den europarättsliga implementeringen av regelverket.

I regelverket finns en betydelsefull förenklingsregel. Förenklingsregeln för utländsk nationell tilläggsskatt (internationellt känd som QDMTT Safe Harbour) innebär att en stor koncern inte behöver göra dubbla beräkningar av tilläggsskatt för de länder som redan har infört en godkänd nationell tilläggsskatt. Om reglerna är uppfyllda anses tilläggsskattebeloppet för dessa utländska bolag vara noll vid beräkning av den svenska skatten. Regelverket syftar till att minska den administrativa bördan för multinationella företag och har tagits fram inom ramen för OECD:s globala minimiskatteregler.

Bakgrunden till förslaget om förändrad skattskyldighet är att skattskyldigheten för nationell tilläggsskatt för tilläggsskattebelopp avseende samriskföretag och dotterföretag till samriskföretag inte är placerad på företaget självt, vilket får till följd att svensk nationell tilläggsskatt inte omfattas av andra staters förenklingsregel för nationell tilläggsskatt såvitt avser samriskföretaget och dotterföretaget och att tillämpning av huvud- och kompletteringsregeln för tilläggsskatt därmed kan komma i fråga. Det innebär att hela tilläggsskattebeloppet ska tas ut i Sverige samtidigt som en koncernenhet som hör

hemma i en annan stat är skattskyldig för sin andel av tilläggsskattebeloppet enligt huvud- eller kompletteringsregeln där.

Kortfattat uppfylls alltså inte syftet bakom förenklingsregeln. Promemorians syfte är att rätta till detta.

Promemorian omfattar även förslag på nödvändiga kompletteringar i skatteförfarandelagen till följd av förslaget om skattskyldighet för samriskföretag.

Fakultetsnämndens synpunkter

Fakultetsnämnden tillstyrker det principiella förslaget i promemorian. Det är givetvis viktigt att den betydelsefulla förenklingsregeln syfte uppfylls.

Fakultetsnämnden har dock ett par observationer kring det lagtekniska förslaget.

1. QDMTT Safe Harbour och svenska samriskföretag

I nu gällande 6 kap. 2 a § i lagen (2023:875) om tilläggsskatt reglerar skattskyldigheten för svensk nationell tilläggsskatt avseende samriskföretag och deras dotterföretag. Paragrafen är en kompletteringsregel som infördes för att styra exakt vem i Sverige som ska betala den nationella tilläggsskatten när ett samriskföretag och dess dotterbolag är lågbeskattade.

I nu gällande 8 kap. 18 § i lagen (2023:875) om tilläggsskatt (LTS) regleras den permanenta förenklingsregeln för en godkänd utländsk nationell tilläggsskatt (internationellt känd som QDMTT Safe Harbour). Paragrafen innebär att om en koncern har dotterbolag i ett land som har infört en egen, godkänd nationell tilläggsskatt, ska tilläggsskattebeloppet för dessa enheter anses vara noll i de svenska beräkningarna

I promemorian föreslås nu som ändring av 6 kap. 2a § LTS att samriskföretag som hör hemma i Sverige ska vara skattskyldigt för kvalificerad svensk nationell tilläggsskatt (dvs. skattskyldiga enligt de svenska regler som uppfyller kraven i en QDMTT Safe Harbour). Denna föreslagna förändring av reglerna anser fakultetsnämnden är bra.

Innebörden av de föreslagna förändringarna i 7 kap 46 § och 7 kap 47 § LST är dock enligt fakultetsnämndens uppfattning inte helt klargörande.

Av motiveringen i promemorian till den föreslagna justeringen framgår följande

”Bestämmelsen i 7 kap. 46 §, om tillämpning av huvudregeln för tilläggsskatt, föreslås vidare ändras så att en moderenhet är skattskyldig för tilläggsskattebelopp som inte tas ut i sin helhet av ett samriskföretag eller dotterföretag till ett samriskföretag. Denna situation kan uppkomma när en stats regel om nationell tilläggsskatt, på grund av att en annan redovisningsstandard används, inte leder till minst samma tilläggsskattebelopp som enligt huvudregeln.”

Av den föreslagna lagtexten framgår att regeln endast avser samriskföretag hemmahörande i Sverige.

”Om ett samriskföretag eller ett dotterföretag till ett samriskföretag hör hemma i Sverige gäller första stycket bara om 6 kap. 2 a § inte leder till att tilläggsskattebeloppet för företaget eller dotterföretaget tas ut i sin helhet.”

I en situation då samriskföretag hemmahörande i Sverige blir skattskyldiga för svensk tilläggsskatt, som är godkänd enligt QDMTT Safe Harbour, ifrågasätter fakultetsnämnden om inte även *svenska samriskföretag* borde omfattas av ett motsvarande undantag i Sverige som idag finns i 8 kap 18 § LTF för utländska enheter, dvs. där skatten ska anses vara noll.

Avsikten med förenklingen i OECD modellreglernas artikel 8.2 torde enligt fakultetsnämndens uppfattning inte vara att endast utländska samriskföretag som är skattskyldiga under en lokal QDMTT Safe Harbour omfattas av det viktiga undantaget i Sverige medan svenska samriskföretag inte skulle omfattas av undantaget.

En sådan tillämpning skulle enligt fakultetsnämnden kunna leda till de oönskade effekter OECD avsett att undvika genom införandet av undantaget i artikel 8.2.

Det skulle enligt fakultetsnämnden alltså kunna medföra ett onödigt och administrativt betungande krav på att göra separata minimiskatteberäkningar för samma svenska samriskföretag enligt parallella regelverk. Fakultetsnämnden anser det viktigt att denna fråga klargörs i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Det kan naturligtvis finnas en förklaring till valet av förändring av regleringen.

2. Förhållandet mellan skattskyldighetsregeln och Side-by-Side Safe Harbour

Om man beaktar den tidigare föreslagna 8 kap. 18 a § om så kallad Side-by-Side Safe Harbour regeln, anser fakultetsnämnden att det kan finnas anledning att klargöra om avsikten är att svenska samriskföretag, när de omfattas av en kvalificerad svensk QDMTT, ska kunna behandlas på motsvarande sätt som andra enheter som omfattas av safe harbour-reglerna, dvs. att man undviker ytterliga så kallade GloBE-beräkningar (en beräkning av effektiv skatt för att säkerställa att stora multinationella koncerner betalar minst 15 procent skatt per land) och att något ytterligare tilläggsskattebelopp inte behöver fastställas. Annars finns det kanske en risk att svenska samriskföretag även fortsättningsvis behöver genomgå parallella beräkningar, trots att syftet med safe harbour-reglerna är att undvika just denna typ av beräkningar. Därför anser fakultetsnämnden att det skulle kunna vara värdefullt med ett klargörande av hur den föreslagna skattskyldighetsregeln förhåller sig till den föreslagna safe harbour-regleringen. Om detta eventuellt redan följer av samspelet mellan de föreslagna bestämmelserna vore det värdefullt om detta tydliggjordes i författningskommentaren.

Remissvaret har på fakultetsnämndens uppdrag beslutats av dekanus, professor Pernilla Leviner. Yttrandet har beretts av professor Roger Persson Österman och professor Jérôme Monsenego. Föredragande har varit utredare Karolina Alveryd. Yttrandet har expedierats av Juridiska fakultetskansliet.

Pernilla Leviner

Karolina Alveryd